

Lepelaars in Denemarken. — Al jaren lang vleien wij ons met de hoop, dat uit de zeer sterk bevolkte lepelaarskolonie van het Zwanewater een partijtje zich zou gaan vestigen in de Mui op Texel, waar ze voor zoover wij kunnen beoordeelen een veilige, aangename en geschikte broedplaats zouden kunnen vinden. Enkele malen hebben een of meer paartjes er ook al wel een nest gebouwd, maar tot geregeld broeden is het nooit gekomen. Thans bereikt ons het bericht dat drie paren lepelaars in den zomer van 1928 gebroed hebben in een groot moeras in Jutland en wel met goeden uitslag. Zij zijn er gefotografeerd ook en het heele relaas is te vinden in het Dansk Oreitho, logisk Forenings Tidsskrift van 1929.

De vogels hebben dus nu weer een belangrijke schrede noordwaarts gedaan. Wij putten hieruit de aangename overtuiging dat onze lepelaarskolonies nog veel levenskracht hebben en niet beschouwd behoeven te worden als peïsoleerde, uitstervende relicten. JAC. P. TH.

Het opvliegen door vleermuizen. — In afl. 10 van deze jaargang schrijft de heer T. „wat die vleermuizen betreft, elke waarneming van dit direct van den grond opvliegen is welkom, want al te dikwijls wordt nog verhaald en gedrukt, dat de dieren daartoe niet in staat zijn”.

Welnu, ook ik kan een waarneming vermelden. Het opvliegen daarbij geschiedde wel niet van de grond maar — wat nog sterker is — van een gladde tafel.

Toen ik nog leraar was, bracht eens een jongen een levende vleermuis mede in de les. Het beest werd op de tafel vóór de klas neergezet en verder met veel belangstelling — door de meisjes trouwens met wat terughoudendheid — nader bekeken. Een der jongens raakte hem even met zijn potlood zachtjes aan, waarop het dier een eindje vooruit schoof en zich toen plotseling met veel gemak in de lucht verhief en er vandoor ging, iets waarover ik me zeer verbaasde. 't Is namelijk al zeer lang geleden en tot daartoe had een vleermuis zo iets nog nooit gekund!

'k Moet erkennen, dat dit exemplaar mij met mijn verkondigde leer van niet-kunnen een erg mal figuur deed maken tegenover mijn leerlingen, die me aankeken met blikken, waarin ik las, wat is dat nouw?

Winschoten.

W. W. SCHIPPER.

De Spreeuwen en hun slaappleatsen. — Jammer genoeg krijgen wij slechts weinig berichten over de slaappleatsen van spreeuwen, de talrijkheid van het gezelschap en het operatieterrain overdag. Ik weet nu al vrij zeker, dat de Amsterdamsche spreeuwen nog verder gaan dan Halfweg. Uit den trein Amsterdam-Haarlem zag ik telkens troepen, die zich oostwaarts spoedden naar Amsterdam. Het bericht van den heer De Vries dat spreeuwenzwermen bij Spaarndam een zuidoostelijke richting namen is hiermee in overeenstemming. De Haagsche spreeuwen komen nog van bezuiden Delft, een motorrijder kon ze begeleiden tot aan de bosjes van Poot toe. Een aardige tegenhanger van de Amsterdamsche troep vormen de Londenaars, die Trafalgar Square bevolken. Het Handelsblad had daar een goede beschrijving over. Mogen wij nog wat meer spreeuwenberichten verwachten uit alle deelen van ons land. De troepen moeten zich nu gaanderweg verspreiden naar de broedplaatsen. T.

Excursie van de Heidemaatschappij. — Evenals andere jaren houdt de Nederlandsche Heidemaatschappij ook dit jaar weer een buitenlandsche excursie ter bestudeering van den boschbouw in andere landen.

Voor ditmaal wordt de excursie gehouden naar Zuid-Frankrijk en wel het gebied van de Landes (tusschen Bordeaux en Biarritz) ter bezichtiging der hier veelvuldig voorkomende zeedennenbosschen, (in de Landes zijn ruim 780.000 H.A. zeeden) en het hieraan verbonden harsbedrijf. Verder zullen worden bezocht een papierfabriek en een harsdistilleerderij. Één dag wordt besteed aan een tocht in de omgeving van Bordeaux ter bezichtiging van verschillende wijnkasteelen, terwijl op den heenweg nog een excursie van één dag zal worden gemaakt door het bekende Forêt de Compiegne ten N.O. van Parijs.

De excursie is vastgesteld op 25 April tot 2 Mei.

Aangifte tot deelname moet geschieden bij de Nederlandsche Heidemaatschappij te